

» tegu ühe ütlemata vahva kambaga, kus kõik on andekad ja hakkajad.

Pool aastat hiljem Estonia teatri treeningsaalis istudes meenutab Mariliis Einma oma toonast etüüdi väikese muigega. «Toona oleks endale kümnepallisüsteemis selle eest hindeks 7 pannud,» arwab ta.

Nüüd on ta oma hinnet valmis veidi tõstma. Päris kümmet ei paneks, aga kaheksa ja pool palli küll.

Alates sügisest on Paide gümnaasiumis XI klassis õppiv Mariliis pakkinud kuu igal teisel reedel asjad kokku ja võtnud suuna pealinna poole, et veeta nädalavahetus koos teiste voxikatega. Ent tegu pole lihtsalt lõbusa aja-veetmisega. Novembrist aprillini iga kuu kahel nädalavahetusel toimuvast tasuta koolitusprogrammist saavad lisaks Mariliisile osa veel üheksa noort Eesti erinevaist paigust.

Kuigi meedias ilmunud voxikate nimekirjas esitleti Rein Saart kui Tallinna noormeest, siis tegelikult on tegu Paide gümnaasiumi vilistlasega, kes juba teist aastat G. Otsa nimelises muusikakoolis klassikalist laulu tudeerib. Seega on Järva-

leib, e-voxikate naine on tegu ühe ütlemata vahva kambaga, kus kõik on andekad ja hakkajad. Kes neist pälvib stipendiumi lauluõpinguteks Eestis või välismaal, muutub

Veergi ütlust mööda otsustajate jaoks üha keerukamaks. Kui valik oleks tema teha, annaks ta stipendiumi kõigile tosinale ooperitähkeks pürgijale.

Veidi tuleb aga noortel veel pingutada ja praegu kulubki põhiline võhm 6. mail toimuvaks suureks finaalkontserdiks valmistumisele.

Eelmisel nädalavahetusel olid ametis tantsunumbrite harjutamisega. Mariliis tunnistab, et tantsimine ei kuulu tema lemmikute hulka ja multitalendiks, kes suudaks ühtviisi edukalt lauldantsida ja pilli mängida, ta end ei pea. «Ma pole tantsija tüüp. Plastiline liikumine pole mulle kunagi istunud, tunnen end tantsides ebamugavalt. Olen pigem selline kandilistem, võitlus-kunstide inimene,» ütleb neiu, kes tegelebki kõige muu kõrvalt ka karatetreeningutega. Nii tunnebki ta end tantsutundides veidi ebakindlalt. Aga alla ta ei vannu ja on poole aasta jooksul selgeks saanud nii balletisammud kui ka muusikalitantsud. «Kui on vaja teha, siis on vaja,» nendib ta.

Ooperimaja sai selgeks seest ja väljast

Rahvusoper Estonia alustas septembris projektiga, et leida oma ridadesse uusi ooperihääli. Koostöös Eesti Muusikaõpetajate Liiduga loodud programmi «OPERAtsioon VOX!» eesmärgiks on leida ja tõsta avalikkuse ette Eesti noori vokaalandeid, anda neile spetsiaalset koolitust ja premeerida parimaid stipendiumidega õpingute jätkamiseks nii Eesti Muusika- ja teatriakadeemias kui ka välismaa mainekate pedagoogide juures.

Selleks kuulutati konkurss 16. kuni 21aastastele hea häälematerjali ja muusikaliste eeldustega noortele, kes võiksid tulevikus töötada ooperilauljatena nii meil kui ka välismaistel ooperilavadel. Programmi patroon on laulja Jassi Zahharov ning programmi juht lavastaja Neeme Kuningas.

Eelmise aasta novembrist tänavu aprillini said voxikad end täiendada Eesti parimate erialaspetsialistide käe all. Kaks korda kuus

reedeti koguneti ooperimajja, kus saadi juhiseid, mida õhtusel ooperietendusel jälgida ja tähele panna. Laupäev algas õhtuse etenduse analüüsiga, seejärel plastika-, võitlus-kunsti- ja tantsuõpetus, tunnike solfedžot ja kaks tundi näitekunstialast koolitust. Pärastlõunal toimusid grupi- või individuaaltunnid laulmises ning päeva lõpetas lavakunstialane koolitus. Õpiti ka itaalia keelt, millela ooperimaailmas läbi ei saa.

Kes tahab saada ooperistaariks? Jaatavalt vastavad kõik kaksteist OPERAtsioon VOX kaksteist kursuslast. Kes neist pälvib õpestipendiumi, selgub mai alguses.

FOTOD ERAKOGU

6. mail astuvad noored esimest korda publiku ette Estonia suurel laval, kus näitavad, et neile ei valmista raskusi ei Händeli, Mozarti, Verdi, Brahmsi, Schuberti, Tšaikovski, Šostakovitši, Bernsteini, Kappide ega Hindpere looming. Lõpuetenduse on lavastanud kursuse juhendaja Neeme Kuningas ning lavale astuvad Egert Aviste, Mariliis Einma, Hanna Maarja Kangur, Tambet Kikas, Hanna Kivila, Kadri Kuusk, Helen Männik, Elina Netšajeva, Raiko Raalik, Rael Rent, Rein Saar ja Edgar Tereping.

Kursuslasi koolitasid Aile Asszonyi, Juuli Lill, Triin Ella, René Soom, Oliver Kuusik, Urmas Põldma, Hedi Pundonen, Daniel Kirspuu, Riina Pikani, Karl Peterson, Valter Soosalu, Maris Ausma ja Vittorio Reno.

Teine murelaps on Mariliis jaoks solfedžo ehk noodiopeetus. Paide muusikakooli õpilasena on ta sellega loomulikult varemgi kokku puutunud, ent erilist vastastikust sümpaatiat tal selle ainega tekkinud pole. «Sisuliselt meenutab solf mulle matemaatikat, mille peale mul kahjuks annet eriti pole. See on vajalik ja tähtis, ma õpin seda, aga sinasõber pole,» muigab ta. Hoolimata sellest on ta üliõnnelik, et on tänu projektile saanud võimaluse

sammu võrra oma unistusele lähemale astuda. Muusikal on Mariliis elus väga tähtis koht. «Muusika on mu suurim armastus. Mõtlesin, et kui peaksin selle stipendiumi saama, siis on raudpolt kindel, et lähen muusikat õppima,» ütleb ta otsustavalt. Meelt ei kavatse neiu heita ka siis, kui teda stipendiumisaajate hulka ei valita. Ta mõlgutab mõtteid füsioteraapia õpingute teemal, ent selle kõrvalt plaanib kindlasti ka muusikaga tegeleda.

Eelmisel nädalal otsisid voxikad Estonia kostüümilaost endale kostüüme, millega lõppkontserdil lavale astuvad. Ballikleitide virr-varrist leidis endale sobiva ka Mariliis Einma.

Kokatädidki hoiavad pöialt

6. mail toimuvale lõppkontserdile tulevad Mariliisile kaasa elama lähedased ja tuttavad. «Usun, et muusikaõpetaja Anne Toomistu tuleb kindlasti. Paljud tuttavad ei saa kahjuks tulla, sest kontsert on esmaspäeval keset tööpäeva,» märgib Mariliis.

Kuigi pere on tema püüdlustele alati kaasa elanud ja teda kõiges toetanud, on Mariliis suurimateks fännideks ja pöidlahoidjateks hoopis kooli kokad. «Nad elavad mulle väga kaasa, ikka uurivad, kuidas mul läheb ja nii. Iga aasta lõpus olen neile väikese tänukontserdi korraldanud. Jube kahju, et nad mind lõppkontserdile vaatama ei saa tulla – teised õpilased peavad siiski esmaspäeval kõhu täis saama,» selgitab ta.